

Spørgsmål nr. 269:

»Sammenholdt med bilag II i udvalgets betænkning synes EFG-basisuddannelserne at være det dominerende uddannelsstilbud blandt undervisningsministeriets ordinære uddannelser. Når basisuddannelsen ikke i sig selv er nogen kompetencegivende uddannelse, ønskes oplyst, hvorledes ministeren forestiller sig at den uddannelse kan forbedre de lediges jobmuligheder, så nedsatte dagpenge undgås.«

Svar:

Undervisningsministeriet har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Der skal indledningsvis peges på, at der ud over EFG-basisuddannelserne udbydes andre uddannelser, såsom enkeltfag på tekniske skoler, forkurser til teknikeruddannelser samt lokale kurser på handels- og tekniske skoler.

Inden for EFG-basisuddannelserne er det især på jern- og metalområdet samt bygge- og anlægsområdet, der forventes at være gode beskæftigelsesmuligheder.

Dette har dels udgangspunkt i en stigende beskæftigelse på disse områder, og dels i en forventning om, at denne tendens vil fortsætte.

Hertil kommer, at der er flere muligheder for beskæftigelse efter en gennemført basisuddannelse. Der skal her peges på indgåelse af uddannelsesaftale med henblik på gennemførelse af en EFG 2. dels uddannelse. Desuden er der mulighed for at påbegynde en grundlæggende teknikeruddannelse, og endelig er det en generel opfattelse, at personer med gennemført EFG-basisuddannelse lettere opnår ansættelse end personer uden en sådan baggrund.«

Spørgsmål 270:

»På hvilken baggrund skønner ministeren at uddannelserne har »gode beskæftigelsesmuligheder«?

Udvalget anmoder om at få tilstillet prognoser og/eller udtalelser fra erhvervs- og arbejdsmarkedsorganisationer med relation til de pågældende beskæftigelsesområder som dokumentation.«

Svar:

I flere af de udtalelser, jeg har modtaget fra organisationerne, er spørgsmålet om uddannelser med gode beskæftigelsesmuligheder blevet berørt. Jeg mener naturligvis, det er vigtigt i uddannelsesplanlægningen, at der lægges vægt på, at der gøres en indsats for, at uddannelserne så vidt muligt tilpasses behovene på arbejdsmarkedet for kvalificeret arbejdskraft.

Fra Dansk Arbejdsgiverforenings side har der bl.a. været peget på, at det er af helt afgørende betydning, at der bliver gjort et seriøst arbejde med henblik på at analysere, hvilke uddannelser der sættes på, og at arbejdsmarkedsnævnene i denne sammenhæng har en central rolle, idet det er vigtigt, at uddannelserne knyttes til lokale forhold.

Lønmodtagerorganisationerne under Landsarbejdsnævnet har tidligere anført, at forslaget om uddannelsesydselsen ikke indebærer nogen garanti for, at de tilbudte uddannelser giver job.

Hertil vil jeg bemærke, at der i bilag I til min redegørelse af 22. maj 1985 er givet en oversigt over uddannelser med gode beskæftigelsesmuligheder. Som dokumentation for de i bilaget nævnte uddannelser vedlægges Industrirådets rapport: »Uddannelse og efteruddannelse – industriens behov«, som er resultater fra en rundspørge i industrien, maj 1984, og Dansk Arbejdsgiverforenings rapport »Virksomhederne og AF«, som er resumé af DAs stikprøveundersøgelse blandt medlemsvirksomheder bl.a. for at få belyst virksomhedernes behov for uddannet arbejdskraft, juli 1984.

Tilrettelæggelsen af uddannelser med gode beskæftigelsesmuligheder bør primært ske i relation til arbejdsmarkedets efterspørgsel efter kvalificeret arbejdskraft. Derfor tillægger jeg det også stor betydning, at der i arbejdsformidlingssystemet er påbegyndt en mere intensiv og systematisk overvågning af udviklingen i arbejdskraftbehovet, som vil kunne anvendes i planlægningen af uddannelser til langtidsledige.

Der vil i forbindelse med uddannelsesplanlægningen ske en løbende indsamling af oplysninger om arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft i hvert enkelt arbejdsmarkedsnævnens område, som vil blive samlet i arbejdsdirektoratet og videregivet til uddannelsesinstitutionerne med jævne inter-